

ELLIA DELLI

Îngerul căzut
-roman-

LETRAS
Promovăm autorii români

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

DELLI, ELLIA

Îngerul căzut : roman / Ellia Delli. - Snagov : Letras, 2019

ISBN 978-606-071-144-5

821. 135. 1

Întreaga responsabilitate pentru conținutul acestei cărți aparține autorului.

Copyright 2019, Ellia Delli. Această carte este protejată de legea dreptului de autor.

Credite imagini copertă: 123RF. com

Design copertă: Letras

Carte distribuită de www.piatadecarte.net

email: office@piatadecarte.com.ro

Comenzi la tel. 021 367 5228 // 0787 708 844

Pentru solicitări de publicare vă puteți adresa editurii, pe mail:

edituraletras@piatadecarte.com.ro

Editura Letras / www.letras.ro

Cu pașii apăsați și hotărâți, se îndreaptă către casă. „*Ar fi trebuit să o fac mai demult!*”. Curajul și ideea ca fata lui să crească fără o familie îl înspăimântau de fiecare dată când se gândea să ia această decizie. El rămăsese orfan de tată la vârsta de nouă ani și voia ca singurul său copil să trăiască într-un cămin cum el nu avusese parte.

Mihai deschide ușa și, ca întotdeauna, era întâmpinat de un cămin fără suflet. Fiica era prea preocupată de activitățile sale și, abia îi adresa câteva cuvinte, și, singurul subiect despre care mai stătea de vorbă cu el era, când găsea ceva nou și frumos de cumpărat online și pe care Mihai trebuia să îl achite, iar soția lui, cam același hobby ca și fiică-sa, numai că aceasta era mult prea ocupată să-i ofere timp mai mult amantului decât soțului.

Mihai știa de existența lui. Uneori, chiar o auzea în casă vorbind cu el la telefon, dar nu-i făcea niciun reproș. Tăcea și lăsa lucrurile așa cum erau. De patru ani nu mai aveau niciun fel de relație, pur și simplu locuiau împreună, își vorbeau foarte rar, dar ei voiau ca fata lor să trăiască într-o familie. Până când, Mihai se hotărâse să pună capăt acestei căsnicii nefericite.

—Vreau să divorțăm!

—Cum să divorțăm? Îți dai seama ce o să zică Ariana când o să afle? Mai ales acum, când se apropie examenele!

—Ariana este un copil deștept și o să înțeleagă. Nu are rost să mai continuăm așa. Tu ești nefericită, la fel și eu. Ariana nici nu-și poate ridica privirea la noi când vorbim cu ea, ne ignoră tot timpul, evită discuțiile cu noi. Asta înseamnă că este la fel de nefericită ca și noi. Ce să audă, numai ceartă și reproșuri? Să-i dăm un exemplu prost despre căsnicie? Eu zic că e mai bine să ne despărțim!

—Dar...

—Stai liniștită, știu că te gândești la bani. Vreau să divorțăm la notar cât mai repede, eu o să îmi închiriez un apartament și o să îți dau pensie alimentară pentru Ariana mai mult decât se cuvine.

Mihai era ușurat că putuse să ia într-un final această decizie. Își face loc printre grămezile de haine prin casă și se întinde pe canapea. Cu ochii ațintiți în tavan privea către un viitor singur, dar probabil mult mai liniștit. Gândurile îi fuseseră întrerupte de glasul iritant al soției sale.

—Din cauza ei divorțezi?

—Poftim?

—Ai o amantă! Din cauza ei divorțezi?

—Divorțez din cauza ta, sau poate din cauza amândurora. Cred că mai bine te oprești, nu vreau să începem cu reproșuri.

—Toată viața ai fugit de responsabilități! Acum îmi reproșezi că din vina mea?

La tonul ridicat al Danielei, Ariana îi privi din ușă ca și cum aștepta o explicație pentru ceea ce se întâmpla.

—Taică-tu vrea să divorțăm!

—A... OK!

Daniela îl privea pe Mihai cum stătea nepăsător pe canapea. Încerca să o ignore cât de mult putea, dar ea continua cu reproșuri.

—Du-te după fată și explică-i de ce vrei să divorțezi!

—Nu-i nevoie, mamă. Mă așteptam la asta, nu sunteți nici primii, nici ultimii părinți care divorțează!

—Stai, Ariana, unde te duci?

—Aveți de discutat!

Ariana își ia geaca de pe un fotoliu pe care erau mai multe haine dezordonate, își ia ghiozdanul din cuier și pleacă. În urma ei se aude doar zgomotul ușii închizându-se.

—Vezi ce ai făcut? Te presează aia să divorțezi acum? Nu puteai să mai aștepți? Ariana este foarte afectată!

—Ariana a înțeles și nu s-a comportat ca un copil, ci ca un om matur. Cea care se comportă ca un copil, ești tu! Nu înțelegi că nu mai are rost să continuăm așa? Dragostea a murit demult, respectul s-a pierdut, nu ne mai leagă nimic. Ariana este destul de mare să înțeleagă niște aspecte ale vieții.

—Nu mă lua pe mine iar cu chestii de spiritism sau ce prostii ai mai făcut la cursurile alea idioate pe unde ai fost. Alea parcă ți-au schimbat creierul. Parcă nu mai ești același om.

—Mi-am schimbat gândirea. Vreau să profit de puținul timp care mi-a rămas. Mi-am irosit viața lângă tine. Nu știi decât bani cât de mulți, shopping și să dai din gură, tu ești cea mai deșteaptă, cea mai corectă. M-am săturat! Uită-te la casa asta cum arată, abia ai loc să traversezi sufrageria, de haine și lucruri aruncate pe jos. Dezordine în casă, dar și în viață. M-am săturat!

Daniela se îndreaptă către bucătărie, deschide frigiderul și își ia o bere. O deschide cu atâta dibăcie și toarnă câteva guri zdravene. Își aprinde o țigară și, cât fumează, se gândește la tot ce să-i reproșeze lui Mihai.

—Nu vreau să divorțez! Trebuie să rămânem împreună pentru Ariana. O să rădă lumea de noi.

—Daniela! Tu nu înțelegi că nu se mai poate. Pentru ce să mai rămânem împreună?

Mihai încerca să îi explice cu calm, sperând că într-un final Daniela va înțelege că așa va fi cel mai bine. Dar din ce încerca să-i explice mai mult, cu atât aceasta se înfură mai tare și ridică tonul la Mihai.

—La urma-urmei, cine are nevoie de un bărbat ca tine? Nu ai făcut nimic toată viața!

Daniela se foiește când în bucătărie, când în sufragerie. Se așază pe scaun și mai dă câte o gură de bere pe gât până o termină din câteva înghițituri, apoi își mai aprinde o țigară. Mihai încearcă să se afunde în gândurile lui ignorând vorbele Daniei, care deveneau din ce în ce mai jignitoare.

—Ce am făcut eu pentru familia asta? Ți se pare că nu am făcut nimic? Am muncit toată viața, întotdeauna ți-am pus toți banii în mână, și nu puțini, foarte mulți bani! Ai cheltuit cum ai vrut și pe ce ai vrut. Nu ți-am cerut niciodată socoteală, acum, după șaisprezece ani de căsnicie, stăm tot cu chirie. Unde sunt banii? Ai tocat banii pentru trei case, nu una! Eu munceam și tu te plimbai sau cheltuiai banii pe cele mai scumpe haine. Acum mă întrebi ce am făcut eu pentru familia asta? Tu ce ai făcut?

—M-am ocupat de casă și de copil!

—Casă? Uită-te cum arată! Așa a arătat de când te știu. Copil? Da, Ariana este un copil foarte deștept, dar cu un comportament care nu ar trebui să-l aibă la vârsta ei, la nici cincisprezece ani, bea și fumează în baruri, stă tot timpul închisă în camera ei, abia dacă ne vorbește, numai atunci când are nevoie de bani de buzunar sau dacă a mai găsit ceva haine de firmă pe net, că așa ai obișnuit-o tu! Acum lasă-mă în pace și acceptă situația!

Mihai încerca să o ignore cât putea pe Daniela.

Nu voia să se enerveze mai tare și să o jignească.

Nu o jignise niciodată pe Daniela, și nici acum, când aproape căsnicia lor luase sfârșit, nu voia să o facă. Avea multe să-i reproșeze, dar mai multe avea să-și reproșeze lui. Se gândea că dacă ar fi avut curajul ăsta cu câțiva ani în urmă, altfel ar fi fost viața lui acum.

În cealaltă cameră, Daniela se gândea ce o să facă de aici încolo. Adio cumpărături! În toată viața ei nu lucrase nici măcar un an cumulativ la toate joburile unde încercase, de fiecare dată avea câte o nemulțumire și se termina cu o altercație fie cu șeful, fie cu câte un angajat până lua decizia să nu se mai prezinte deloc la serviciu.

Sticla de bere e goală, ar mai merge una, dar asta fusese singura în frigider. Își mai aprinde o țigară. Trage un fum cu atâta poftă, de parcă nu fumase de nu mai știa când. Se gândea cu groază ce vremuri grele or să vină. Mihai avea dreptate în tot ceea ce spusese. Mulți bani, foarte mulți bani tocuse de-a lungul vieții. Niciodată nu se gândise să facă și ceva constructiv cu ei. Nu, ea nu se gândise niciodată la ceva constructiv. Îi plăcea doar să treacă luna, iar Mihai să-i pună în mână salariul pentru a-și face câteva mofturi.

Simțea cum lumea ei se prăbușea. După cinci luni în care îi acceptase toate infidelitățile soțului ei, toate jignirile, injuriile și ignoranțele lui, ea tot mai spera să fie totul ca înainte. Ea nu era pregătită să arunce cei șase ani de căsnicie pe geam. Voia să lupte, nu pentru ea, ci pentru copiii ei, pentru a avea în continuare o familie.

Mihaela era tot mai singură. În afara faptului că toată ziua și-o ocupa cu creșterea celor doi copii, seara, stătea și aștepta dacă și de data aceasta soțul ei se va întoarce acasă. În ultimele luni, nu prea îl mai vedea, rareori dădea ochii cu el prin casă. Acesta venea numai la ore destul de târzii, trei, patru dimineața, și pleca foarte devreme, șase, șapte dimineața.

În urmă cu câteva luni, Mihaela aflase că soțul ei o înșală. Bineînțeles că acesta nu recunoscuse niciodată și când ea i-a propus să divorțeze, el nu fusese de acord.

—Eu nu am soție de lăsat și nici copii de abandonat!

—Dar ai amantă de păstrat! Vrei ca noi să-ți fim familie, dar timpul i-l oferi amantei. De când nu te-ai mai jucat cu copiii? De când nu am mai stat toți la masă? Pentru ei nu ai timp!

—Pentru că muncesc foarte mult.

—Nu, programul tău se termină la orele șaptesprezece, dar acasă vii la două, trei noaptea sau chiar la șase dimineața, te schimbi și pleci din nou.

—Pentru că am treabă. Ți-am spus că iau masa cu cei din partid.

—Masa cu cei din partid o tot iei de trei luni încoace. Tot ei te sună seara, de intri în baie să vorbești și să scrii mesaje? Copilul ăsta are un an și patru luni, te strigă „nenea” pentru că tu ești prea ocupat să-ți îndeplinești rolul de tată, de soț nu mai spun. Vreau să divorțăm amiabil, la notar, poți să îi vezi ori de câte ori vrei pe copii. Asta nu mai este căsnicie.

—Ți-am spus că eu nu divorțez!

—O să înaintez eu actele de divorț.

—Înaintează-le!

Bineînțeles că Mihaela nu a avut acest curaj. Nu își făcuse niciodată curaj ca ea să pună capăt acestei căsnicii nefericite, chiar și după atâtea dovezi de infidelitate, nici când lucrurile între ei începuseră să se agraveze mai mult.

În urmă cu cinci luni, era cea mai fericită femeie, avea o familie foarte frumoasă, iubea și era iubită. De ziua ei, soțul îi transmisese cel mai frumos mesaj, însoțit de un imens buchet de flori. Îi mulțumea pentru că îi este soție și mama copiilor lui, iar la numai două săptămâni, Mihaela aflase că acesta o înșală, și, numai după ceva timp, acesta era total schimbat. Mihaela nu putea să înțeleagă cum putuse soțul ei să se schimbe atât de mult, cum o iubise la început și cum o ura acum. Suferea, atât pentru ea, cât și pentru copii. Își dorise foarte mult o familie și, și-o întemeiase cu multă dragoste, și, cel mai mult, nu voia ca și copiii ei să treacă prin ce trecuse ea, să crească fără tată.

Când Mihaela avea cinci ani, părinții ei divorțaseră, motivul fiind o altă femeie. Tatăl își părăsise pe cei doi copii pentru amantă, din această relație rezultând un copil, astfel că mama Mihaelei își crescuse singură cei doi copii. Acum, Mihaela se